Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1171/2026
03.06.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мастиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА, из ..., чији је пуномоћник Јелена Митић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јастребачки партизани“ из ..., чији је пуномоћник Дамир Бранковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 190/2026 од 20.01.2026. године, у седници одржаној 03.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 190/2026 од 20.01.2026. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 190/2026 од 20.01.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 190/2026 од 20.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 188/23 од 16.08.2024. године, којом је усвојен тужбени захтев, обавезана тужена да тужиљи на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од 01.09.2020. године до 31.08.2023. године исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом, до исплате, све ближе наведено у првом ставу изреке, и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 99.082,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнад штете тужиљи на име неисплаћеног дела зараде у утуженом периоду, у ком је тужена тужиљи исплаћивала плату у нижем износу од припадајућег, обзиром да коефицијент за разредно старешинство износи 0.6928 (а не 0.69), као и због тога што је тужена тужиљи, за месеце за које је примала накнаду плате, када није фактички радила, није исплаћивала увећану плату по основу разредног старешинства. Побијана пресуда којом је тужбени захтев усвојен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужиља у радном односу код тужене на неодређено време на пословима .... и да јој тужена увећање од 4% на име старешинства није плаћала у месецима када је тужиља била одсутна са рада по различитим основама, као и да је тужиља у утуженом периоду плата исплаћена у нижем износу од припадајућег. Одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету а заснована је на одредби члана 187. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС", бр. 88/2017 ... 129/2021), одредбама чланова 2. и 3. став 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама ("Службени гласник РС", бр. 34/2001 ... 123/2021), Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама ("Службени гласник РС", бр. 44/2001...73/2023) и одредби члана 20. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама ("Службени гласник РС", бр. 21/2015 ... 123/2022), у којима се јасно прави разлика између плате која се утврђује на основу основице за обрачун плата и коефицијената са којима се множи основица, од додатака на плату који је део плате по основу радног учинка, па је тако, увећање плате наставнику – разредном старешини од 4% саставни део укупног коефицијента за обрачун плате који се примењује за све време за које је наставник и разредни старешина. Тужена уз ревизију није доставила нити се позвала на одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у предметима са истим правним основом и чињеничном стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим

допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом Закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате поднета је 01.11.2023. године, а вредност предмета спора је 7.737,53 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић